

A Nagy Zöld Fal országában

Csao Ce-jang kínai miniszterelnök és megbízott pártfőtitkár magyarországi látogatása új fejezetet nyitott hazánk és az ázsiai nagyhatalom kapcsolatainak fejlesztésében. Azonban ahhoz, hogy a magasszintű tárgyalások politikai eredményei a lehetséges kapcsolatok teljes körében és mélységében közvetlen kölcsönös előnyökkel járja-

fehérajkú szarvasig számos olyan ritka állatfaj található itt, amely másutt nem fordul elő.

— **Milyen közvetlen tapasztalatokat szereztek útjuk során?**

— Pekingben — előbb az Erdészeti Kutató Intézetben, majd az Erdészeti Minisztériumban — igen hasznos tárgyalásokat

társadalmisítására. Figyelemre méltó továbbá az a **szervezeti-érdekeltségi rendszer** is, amelynek keretében — az állami tulajdon fenntartása mellett — egyes családokkal, más kisebb csoportokkal hosszútávú szerződéseket kötnek, az erdősítéstől a fakitermelésig egyesítve az erőket a termelési feladatokra.

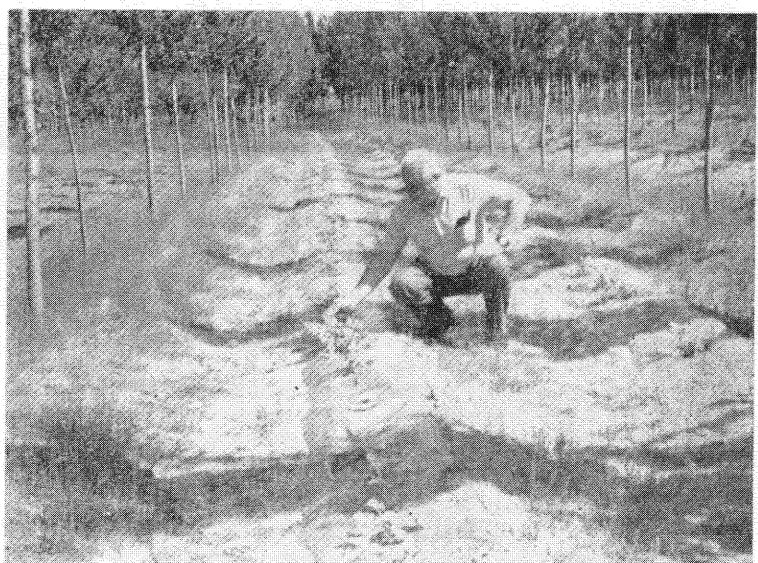

Csemete-ültetés Hajlong-jingben

nak, alsóbb szintű konzultációk, szakmai eszmecsereik sokaságára volt és van szükség. Szerény hozzájárulásként, de a mi területünkön annál fontosabb ezek sorába tartozott azon erdészeti delegáció tanulmányútja is, amely május közepén járt a Kínai Népköztársaságban, s amelynek tagja volt **dr. Berdár Béla**, Parkerdögazdaságunk főigazgatója is.

— A magyar—kínai erdészeti kapcsolatok 1984-es helyreállítása óta immár a harmadik eszmecsereére került sor a két ország szakemberei között. A küldöttséget **dr. Solymos Rezső**, a MEM EFH főosztályvezetője vezette, s a minisztériumon kívül képviseltette magát benne három erdögazdaság, köztük Parkerdögazdaságunk is. — nyilatkozta lapunknak dr. Berdár Béla. — A cél — a kínai erdészkedés alaposabb megismerése mellett — az volt, hogy a lehetőségek feltárásával, az álláspontok kölcsönös kifejtésével elősegítsük egy **erdögazdálkodási, faipari, vadászati együttműködési megállapodás** mielőbbi megkötését.

Bár a kapcsolatok kiépítésének még csak az első szakaszában vagyunk, nyilvánvaló, hogy ez a hatalmas ország — a gazdaság más területeihez hasonlóan — a mi ágazatunkban is hatalmas lehetőségeket kínál az együttműködésre. Csak néhány jellemző adatot említve: Kínában több mint 7000 fás növényfaj található, így a lomblevelűek 280 nemzetsége, 2000 faja, a fenyőfélék 26 nemzetsége, 200 faja. **Az erdősűrűség az 1949. évi 8,6%-ról 12%-ra nőtt**, s az évezred-fordulóig szeretnék elérni a 20%-os arányt. A fakitermelés 60 millió köbmétert tesz ki évente; ez a távlati lehetőségekhez képest elég kevés, de intenzíven fejlesztik. Nagyon jelentős a védőerdő-telepítés (például a „Nagy Zöld Fal” védősáv 7000 kilométer hosszúságú), s fontos eredményeket értek el más területeken, például a lakóhelyi és parkerdősítésben is. Az állatvilág szintén igen változatos; a világon ismert emlősök 11,3%-a, a madarak 13,5%-a Kínában (is) él, s a híres óriás pandától a

Az adottságokat jól kihasználva a nyárfák között dinnyét is termesztenek

folytattunk. Jó lehetőségek mutatkoznak például a **szaporítóanyagok cseréjére** (minket főleg néhány gyorsan növekvő nyár- és fenyőfaj érdekelt), a magyar csemete-termelési technológiák értékesítésére, az erdőnevelési tapasztalatok cseréjére, szakemberek kölcsönös kiküldésére, a kínai faipari és erdei melléktermék-hasznosítási programokban való részvételre. Több napig tanulmányozhattuk a Magyarországhoz hasonló éghajlati adottságú Hajlong-jing (ismertebb, régi nevén: Harbin) tartomány erdőgazdálkodását, faiparát.

— **A kapcsolatok további erősödését remélve, mindez érthető Parkerdögazdaságunkat?**

— Elsősorban a szaporítóanyagok cseréje lehet fontos számunkra. Hajlong-jingben szóba került tenyészanyag-csere is (szika-szarvast és fácskát hoznánk be), amiben szintén érdekeltek vagyunk, továbbá a kínai fél erősen érdeklődött vadászati technikánk, infrastruktúráink iránt — a Parkerdögazdaság ebben is szerepet vállalhat. Két közvetlen tapasztalat értékelése, esetleges magyarországi hasznosítása már a szakmai fórumok előtt van. Az egyik a **fásítási mozgalom**

Munkalátogatáson a Pilisi Csoport

Zalai mozaikok

Az Országos Erdészeti Egyesület Pilisi Csoportja május közepén három napos szakmai tanulmányutat szervezett a Zala megyei kollégák tevékenységének jobb megismerésére. Az út iránt nagy érdeklődés mutatkozott; erdészeinkből és más egységeinkből összesen harminchárman vettek részt a gazdag programot kínáló látogatáson. A tapasztalatokról, a szakmai eszmecserekről tanulságairól **Vida Zoltán**, a Műszaki Erdészet vezetőjét, az OEE Pilisi Csoportjának elnökét kérdeztük.

— Az út első napján — miután elhelyezkedtünk a kényelmes egervári kastélyszállóban, s találkoztunk vendéglátóinkkal, a Zalai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság munkatársaival — először a **csáki parkot és arborétumot**, majd a közvetlen közelében lévő **zalaegerszegi városi parkerdőt** kerestük fel — mondta Vida Zoltán. — Szakmai szempontból főleg a parkerdő volt számunkra érdekes; nagyon jó benyomást tett ránk helyének kiváló megválasztása (szinte a várossal összenőve terül el, így nagyon látogatott), továbbá rendezettsége, a parkerdei berendezések jó állapota, s a művelés gondossága, amely biztosítja a mindössze tizenöt éves fenyves, nyírerdő szép fejlődését. A csáki arborétum viszonylag kicsi, de annál érdekesebb; az ország legjelentősebb fafaj-gyűjteményei közé tartozik. Itt található például a Gingko biloba hazánkban legnagyobb — mintegy 180—200 éves — példánya is.

Az arborétum után a zalaegerszegi skanzenba és az olajbányászati múzeumba vezetett utunk. Másnap reggel a — mintegy 130 hektáron elterülő — másfél száz éves **zajdai ősfenyvest** néztük meg. Sudaras, 35—40 méter magas, hatalmas fákban gyönyörködhattunk. Amint vendéglátóink elmondták, sikerült mintegy 25—30 hektáros részt természetvédelmi területté nyilvánítani, így a lenyűgöző erdő még sokáig szép élményt nyújthat a szakembereknek és a kirándulóknak. A környéken felújításokat és akác-átalakításokat is megneztünk. Igen célszerűnek mutatózó — s Parkerdögazdaságunknál is hasznosítható — ötlet, **ahogyan az akác-virulenciát, az akác újrasarjadzását megakadályozzák**. Nem vegyszert alkalmaznak, hanem —

abból indulván ki, mit csinál a vad — a kéreg egy részét eltávolítják. Ez a módszer eredményesebb, s környezetvédelmi szempontból is jobb, mint a vegyszeres irtás.

Következő úticélunk a Lenti községben található **fűrészüzem** volt. Az erdőgazdasági kezelésben lévő üzemek közül ez az egyik legnagyobb, s legkorszerűbb az országban. Évente mintegy 80 ezer köbméter fenyőt, bükköt dolgoznak fel.

A **vétyemi ősbükkös**, utunk következő állomása, újlag méreteivel nyugodt le minket. A harminc hektáros, 160—170 éves, hektáronként 650 köbméter előfát jelentő állomány makkegészséges, nyílegyenes, 80—120 centiméter átmérőjű egyedekből áll. Az erdőben az ERTI folytat mérési kísérleteket. Az ősbükkös ma már szintén természetvédelmi területnek számít, s jó részét sétáutakkal is behálózták.

Innen Nagykanizsára mentünk, ahol a városi múzeumban megnéztük „**A zalai ember és az erdő**” című kiállítást. Sok kérdést tisztáztunk az anyaggyűjtéssel, a rendezési elvekkel kapcsolatban. A tapasztalatokat jól hasznosíthatjuk majd, hiszen mi is tervezzük hasonló bemutatót. Ezt követően a közeli Obornakon, az erdőgazdaság vendégszeretettel élvezve hosszú, igen tartalmas tapasztalatcserén vettünk részt, megvitattuk zalai kollégáinkkal az eredményesség fokozásának, a tevékenység bővítésének, a szervezetek célszerű kialakításának nálunk és náluk alkalmazható módszereit.

Utunk harmadik napján először Keszthelyre látogattunk. Megnéztük azt a **trófcagyűjteményt**, amelyet idén márciusban adományozott a városnak az egyik, hajdan a környéken birtokos Windisch-Grätz herceg. A számos európai és afrikai trófea között például egy, a harmincas években világrekordernek számító gemenci szarvasagancs, s egy aranyplakettel kitüntetett ugandai kafferbivaly-szarv is szerepelt.

Záróprogramunk során a **Kis-Balaton víztiisztasági rendszerét** tanulmányoztuk. A korábbi hibás döntések nyomán kialakult súlyos helyzetet már jórészt felszámolták, egyre inkább sikerül helyreállítani az eredeti állapotot, megóvni ezt az ökológiai, madárvédelmi, víztani szempontból egyaránt jelentős értékű területet.

Erdőművelés

Jól sikerült idényzárás

Július negyedikén kezdődtek meg az erdőművelési műszaki átvételek, amelyek a tervek szerint szeptember tizenegyedikén fejeződnek be. Az elvégzett munka minőségéről, szakmai értékéről csak az átvételek után alkothatunk pontos képet; ami azonban a mennyiségi mutatókat illeti, már felvázolhatóak az elmúlt erdőfelújítási-telepítési idény jellemző vonásai.

Az erdőfelújítási tervet összességében 12%-kal túlteljesítettük, 232 hektáron — a tervezettnél 25 hektárral nagyobb területen — végeztünk felújítást; ebből 148 hektárt tett ki az első kivétel, s 84 hektárt a pótlás.

Hasonlóan túlteljesítettük az erdőtelepítési tervet: 7 hektár helyett 11 hektáron végeztük el ezt a költséges és nehéz munkát.

Elmaradás tapasztalható viszont a **zöldövezeti erdősítésnél**: az előirányzott 58 hektár helyett csak 42 hektárt vontunk telepítés alá. Ez azonban nem az erdészetek hibája, hanem az előzetes felmérést kellett korrigálni; talajhibák, s más okok

miatt kértünk-kaptunk felmentést egyes részterületek művelése alól.

A munkálatok 42%-át — az előző évekhez képest gyorsabban — már a múlt ősszel elvégeztük. Erre az előnyre szükség is volt, mert az elhúzódnó tél és a csemetebeszerzés nehézségei tavasszal késedelmet okoztak. A legtöbb erdészetünknl április végére, május elejére, a Budapesti Erdészetenél pedig május közepére ért véget ez a tevékenység. (Az utóbbi elmaradását az okozta, hogy rá hárult a legnagyobb — 40,7 hektáros — kötelezettség.) Egyébként tavasszal az üzemi területen 90 hektár első kivételre és 62 hektár pótlásra, a zöldövezetekben pedig 42 hektár pótlásra került sor.

A fafajok közül hagyományosan a tölgy dominált, de kis mennyiségű cser, bükk, akác és nyár is a földbe került. Az ültetési időszakban az időjárás nem volt túl kedvező, a bőséges májusi esők viszont a legjobbkor jöttek, elősegítették a csemetek megeredését.

